

העולם הזה 1847, "אסון או פשע?" על מותם בחנק של המי- שה ילדים מוכיגורל במוסד, בית פנחס".

אינני אוהב לקרוא כתבות בלתי-נעימות כמו זו שהופיעה אודות שערוריית מותם של המשת הילדים המפגרים במוסד בנס- ציונה.

אך בהיותי מצדד בהמתרחמים, נחפסתי לקרוא על הזוועה הזאת, שאצל היטלר היו דוגמתה. אלא שהיטלר עשה את הדבר רק ליהודים. לגרמנים בני-עמו הוא יסד את "בית-החולים למיחה יפה" - בו היו החולים חשוכי המרפא נפטרים מעינוייהם ע"י זריקת הרדמה ממתה.

עד כמה שלא נעים להודות, הרי שר- בנקודה זו נראה בעיני היטלר, הדיקטטור הנאצי, כמלאך זך לעומת הגנבסטים הדמוקרטיים שלנו האחרים לאכזריות הדמומית ב"מוסד" הנ"ל, בו ממתים ע"י עינויי הרעבה והזנחה, רק בגלל שהחוק איסר המתרחמים.

מה שמחריד עוד יותר היא אדישות הציבור, ואני בתוכו, למרות שהעולם הזה חשף את הזוועה עוד לפני שנה וחצי! כשהיטלר עשה זאת לנו - הרעשנו עול- מות והאשמנו את כל העולם על שתיקתו האנוכית והאנטישמית, אבל כשהיודים מתנהגים כך בארץ הקודש, אנו עוברים בשקט לסדר היום...

הנן גודרגרט, חולון

הישג עצום

של המושטרה

העולם הזה 1844, "במדינה - מישטרה - שתוק סמבל!" על רדיפתם של שוטרי תל-אביב אחרי צעירים ארוכי שיער.

ברצוננו להביע השתתפות בצערו של השוטר, "תופס המרגלים" האמיץ, נתן ארביב, על שהמרגל הנודע, אילן ברוש

אנדרה קינצינסקי

ציד מכשפות

(שהוא כידוע גם קיבוצניק) התחמק מידוי ברגע האחרון. אנו מציעים לבדוק את אורך שערותיו של השוטר ששיחרר את אילן - היום הוא משחרר אותו - מהר יצטרף אליו.

ברגע שקראנו את הכתבה הצטרפנו מיד למאמיני הארי קרישנה (שכידוע מסתובבים קרחים) וגם הצלחנו להפטר ב" חשיכת הלילה ממעילי פרוות-הכבשים הד מחשידים שהיו ברשותנו. כמוכרן הצטידנו בתעודות מכל המוסדות הדתיים שמצאנו כאן (כל המרבה הרי זה משובח), ואחד מאיתנו נושא תמיד סידור תפילה.

אנו מברכים את משרתת ישראל על ש" הצליחה סוף-סוף לגייס לפחות אדם אינ- טילגנטי אחד לשירותה שיוכל להוציא מפיו את המשפט המסוכן: "שתוק סמבל" שלוש פעמים בלי לטעות אפילו פעם אחת. הישג עצום זה מעודד אותנו פה, בניוירוק האלימה. גל של התלהבות שר- טף את מאות אלפי הישראלים בחו"ל נוכח פעולות דמוקרטיות כמו אלה ש" יביאו סוף-סוף את שלטון החוק והסדר למדינתנו הקדושה!!

בבואנו ארצה נביא מתנה - מטאטא לציד המכשפות.

אנדרה קינצינסקי, אהוד עיזריה, ניוירוק

ואלו מסעות גולדה

הגנת האומית של ישראל, ראש- הממשלה גולדה מאיר, שוב הראתה את כוחה כיצד ללמד לקח את כל אלה הבאים עימה במגע - הפעם את האפיפיו בכבודו ובעצמו!

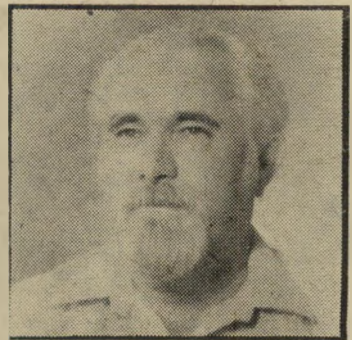
התגובות הפומביות לאחר שובה מחו"ל, לאחר הפגישה עם האפיפי- יור, גילו מיטען עמוק ורב של רג- שות עזים בכל הקשור בטרומה הי- היסטורית הארוכה שביחסי העם היהודי והכנסייה הקתולית. אולם, תבונה מדינית אין בהן.

מעבר ומעל לכל אשר נכתב עד עתה, וייכתב בעתיד, על הפגישה ההיסטורית בין ראש-הממשלה לבין האפיפיור, סקרן אני לדעת, האם העלה ראש הכנסייה הקתולית ב" פניה את עניני החזרת פליטי הכפ- רים בירעם ואיקרית...

ואולי תשובתה, במידה והיא נש" אלה על גורל שני כפרים אלה, נית- נה בדבריה בראיון בעיתון מעריב. בראיון זה היא אמרה: "כשאמר לי האפיפיור שיהודים צריכים להיות רחמנים, השבתי: הזכרון הראשון בחיי הוא הפוגרום בקייב." דברים אלה תואמים את העמדה שביטאה גולדה מאיר בעת הדיון בפרשת ביר- עם-איקרית בלישכת מיפלגת העבו- רי בשנה שעברה, כי "אחרים עשו לנו דברים גרועים מאלה."

עלידי כך העמידה אותנו ראש- הממשלה במישור אחד עם עושי העוולות - קטנות גדולות - למיניהם.

אשר להשתתפותה של ראש-הממ- שלה בכנס האינטרנציונל הסוציאליס-

נחום סנה טראומה היסטורית

טי בפריז על-אפרו-ועל-חמתו של נשיא צרפת, מעניינת אותי בפרשה זו לא עצם הנסיעה לפריז, אלא דווקא עמ- דתה של גולדה מאיר בעניין מיל-

קולות

וברקים

המשיח בא. הכס "הקדוש" לחץ את ידה של גולדה מאיר. יש גם צילום, "זוג נפ" לא", תמונה הסטרית, סליחה "היסטורית".

אני גורא מתרגש, אנא תנו לי קצת לנות... איפה היה הכס הקדוש כאשר זרקו יום- יום רכבות ילדי-ישראל אל תאי הגזים ואת הוריהם שרפו חיים?

תמונה זו דבוקה אל הכס הקדוש עד סוף כל הדורות. מאיר בלומברג, ראשון-לציון

אכזריות

בחיות

"העולם הזה" 1846, חיות בצי- נוק", על סיבלם של חיות הניסוי באוניברסיטת בריאילן.

יי-שריכוה לכם, על הכתבה בה תיאור הסבל הרב של חיות הבית אשר נעשים בהם מחקרים מדעיים, באוניברסיטת ברי- אילן.

אינני מבינה איך יכולים להגיע לאכזר- יות כזאת בחיות אשר אלוהים בראם. למרות שחיות אלו מיועדות לנטיים. לא צריך להוסיף להן סבל על סבל, בדיון ובמוון. ואולי היחס אליהן משקף את כל מערכת חיינו בארץ: זלזול בנטיעה בדרי- כים וריבוי תאונות הדרכים, הגסות ו-

הבריונות וחוסר הסבלנות והסובלנות ש- פשתה בחברה הישראלית.

רחל כהן, תל-אביב

על השבון

השנור

צריך להבהיר לציבור שרוב האנשים המקבלים עזרה מלשכות הסעד, לא מקבלים דבר כחוסד אלא בזכות. אבל ישנם בישראל שנוררים גדולים: כל אני- שי הסוכנות היהודית, כל האפארטאז'יקים של המפלגות וההסתדרות חיים מכסף שנור, ממגביות, מס אחיד וכו'. הם הם השנוררים האמיתיים.

השנוררים הגדולים הנ"ל חיים בדירות יפות, יש להם מכוניות וכו' על חשבון אלה שנותרים למגביות ומשלמים כל מיני מיסים.

תראו איך חיים אנשי הסוכנות היהודית? איך חיים אנשי המנגנונים המפלגתיים וההסתדרותיים! הם חיים על כסף שנור!

משה קליינסטר, ירושלים

אל תתנו

להם רובים!

"העולם הזה" 1848, "מאהבה אפשר למות רק פעמיים", על התאבדותו של השומר במעלה- החמישה.

המדינה הזאת גולשת מאבסורד לאב-

נורית, אביבה ורותי בשביתת הקונים כך נולדה אופנת הבלי

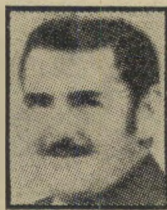
חמת ויאט-נאם. נראה, כי לאחר השמעת האני מאמין הסוציאליסטי שלה בפתיחת ועידת מפ"ם, היא החליטה, כי עמ' דתם של ראש-ממשלת שוודיה הי- סוציאל-דמוקרטי ונציגי הסוציאל- דמוקרטיה ההולנדיים ואחרים, אשר דרשו לנות את נשיא ארה"ב בדבר אחריותו להפצות הברבריות בויאט- נאם, אינה עולה, כנראה, בקנה אחד עם קטנות סוציאל-דמוקרטיים... .

ואולי יש כאן זהות השקפות בין עמדת הנשיא ניכסון להביא את צפון ויאט-נאם, באמצעות הפצות טירור, לידי הסכמה לתנאי השלום האמרי- קניים, לבין העמדה שהיתה רווחת בישראל בתקופת שילטונו של דוד בן-גוריון, ואשר, כנראה, גם אלה שבאו אחרינו טרם נגמלו ממנה, להכ- יע את מדינות הערבים באמצעות מכות צבאיות מוחצות, ולהכריחן להגיע לידי השלמה והסדר עם יש- ראל!

על-כך-פנים, יאמר ברורות: סוציא- ליום אשר מתעלם ואינו מגלה רג- שות כלפי סיבלות הולת, ויהיה זה במזרח או במערב, בישראל (ביר- עם - איקרית - עקובה - פיתחת רפיח) או בויאט-נאם - אין בינו לבין סוציאליזם כלשהו ולא כלום! נחום סנה, באר-שבע

סורד. יש לכם מושג כמה צרות ומיכשור לים מערימים על דרכו של אזרח תם וישר שרוצה לקנות רובה-צייד? לא עווי חסי וחלילה, שאותו אין הוא בכלל רשאי לרכוש, לא אקדח להגנה עצמית, פשוט רובה צייד לצורך תחביב.

האזרח חייב להצי- טיד בתעודת-הישר, ברשיון לנשק, ברי- שיון לתחמושת, ב" שור מיבחן מרשות שמורות הטבע. וי- הנה כאן קמה לה חברה פרטית המספ- קת תתימיקלעים ל- כל דיכפין, ובין הי- דיכפנים האלה רי- בים שלא היו עובי רים אפילו מחסום אחד המוצמד בדרכו

משיח

של האזרח הרגיל. או פלא עכשיו שהעוטים והאקדחים של חברת השמירה לא יורים תמיד לכיוון הי נכון? למה הם מתכים, שם במישרד- הפנים, כשהם נותנים לחברות השמירה את הרישיונות הקולקטיביים? שאחד הי שומרים יסת את ההדק לא לחותה של עצמו, אלא לחותה של עשרות אנשים חפים מפשע שיקלעו בדרכו המטרופ?

איפה

הנערה?

"העולם הזה" 1848, "איך נולדה אופנת הבלי", על שביתת הקונים הארצית.

אתם תופשים בחורה שמצליחה בכל כך מעט מילים ובמעשה אחד להסביר את בעיית האינפלציה בארץ ומשאירים אר- תה אלמונית לדורות?

איפה הצלמים הנודעים של העולם הזה, ששום סקופ לא חולף להם מול העיניים מבלי שיעצרו אותו במצלמתם? ריני דין, תל-אביב

הקורא דגן יכול להירגע. צלמי העיר לם הזה עדיין עוצרים את הקופים. וי לראייה: התמונה בה ישנה לא רק רותי זריה, שהצליחה להסביר לכרוך את אופ- נת ה"בלי" באינפלציה הדוורת, כי אם עוד שתיים מחברותיה, אביבה קרוצי ונוי רית נורפשו, המדגימות בשימחה אותו רעיון.

קוראים השולחים מכתבים מתבקשים לנסח אותם בקצרה. עריסות תינתן למצרפים תמד נות למכתביהם.